

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (seitsmes koda)

14. juuli 2021 *

Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Venezuelas –
Rahaliste vahendite külmutamine – Selliste isikute, üksuste ja asutuste loetelud, kelle suhtes
kohaldatakse rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamist – Hageja nime kandmine
loeteludesse – Hageja nime jätmine loeteludesse – Põhjendamiskohustus – Kaitseõigused –
Hea halduse põhimõte – Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele – Hindamisviga – Sõnavabadus

Kohtuasjas T-248/18,

Diosdado Cabello Rondón, elukoht Caracas (Venezuela), esindajad: advokaadid L. Giuliano ja
F. Di Gianni,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: S. Kyriakopoulou, P. Mahnič, V. Piessevaux ja A. Antoniadis,

kostja,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada hagejat puudutavas osas ühelt poolt
nõukogu 22. jaanuari 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/90, millega muudetakse otsust
(ÜVJP) 2017/2074 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Venezuelas (ELT 2018, L 16 I,
lk 14), ja nõukogu 6. novembri 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/1656, millega muudetakse otsust
(ÜVJP) 2017/2074 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Venezuelas (ELT 2018, L 276,
lk 10), ning teiselt poolt nõukogu 22. jaanuari 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/88, millega
rakendatakse määrust (EL) 2017/2063 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Venezuelas
(ELT 2018, L 16 I, lk 6), ja nõukogu 6. novembri 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/1653,
millega rakendatakse määrust (EL) 2017/2063 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga
Venezuelas (ELT 2018, L 276, lk 1),

ÜLDKOHUS (seitsmes koda),

koosseisus: president R. da Silva Passos, kohtunikud I. Reine (ettekandja) ja L. Truchot,

kohtusekretär: ametnik B. Lefebvre,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 3. septembri 2020. aasta kohtuistungil esitatut,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

on teinud järgmise

otsuse¹

[...]

Õiguslik käsitlus

[...]

Kolmas väide, et on rikutud sõnavabadust

[...]

- 100 Olgu meenutatud, et põhiõigusi tuleb austada kõikides liidu tegevuse valdkondades, sealhulgas ÜVJP valdkonnas, nagu nähtub ELL artikli 21 ja ELL artikli 23 sätetest nende koostoimes (vt 27. septembri 2018. aasta kohtuotsus *Ezz jt vs. nõukogu*, T-288/15, EU:T:2018:619, punkt 58 ja seal viidatud kohtupraktika). Kuna sõna- ja teabevabadus on tagatud harta artikliga 11 ning – allpool kirjeldatud tingimustel – EIÕK artikliga 10, tuleb kontrollida, kas vaidlustatud aktides on seda õigust järgitud.
- 101 EIÕK artikli 10 kohta olgu märgitud, et kuni liit ei ole selle konventsiooniga ühinenud, ei kujuta see endast liidu õiguskorda formaalselt integreeritud instrumenti. Järelikult tuleb liidu teisese õiguse akti kehtivust kontrollida üksnes hartaga tagatud põhiõiguste seisukohast. Olgu siiski meenutatud, et ühest küljest on vastavalt ELL artikli 6 lõikele 3 EIÕKga tagatud põhiõigused liidu õiguse üldpõhimõtted ja teisest küljest tuleneb harta artikli 52 lõikest 3, et hartas sisalduvate selliste õiguste tähendus ja ulatus, mis vastavad EIÕKga tagatud õigustele, on samad, mis neile EIÕKga ette on nähtud. Seda sätet käsitlevate selgituste kohaselt, mida tuleb ELL artikli 6 lõike 1 kolmanda lõigu ja harta artikli 52 lõike 7 kohaselt võtta arvesse harta tõlgendamisel, määravad tagatud õiguste tähenduse ja ulatuse kindlaks nii EIÕK tekst kui ka Euroopa Inimõiguste Kohtu praktika. Nendest selgitustest nähtub veel, et harta artikli 52 lõike 3 eesmärk on tagada vajalik kooskõla hartas sätestatud õiguste ja EIÕKga tagatud vastavate õiguste vahel, ilma et sellega kahjustataks liidu õiguse ja Euroopa Liidu Kohtu sõltumatust. Pealegi tuleb märkida, et sõnavabaduse puhul on hartaga ja EIÕKga tagatud õiguste võrdväärsus ametlikult kinnitust leidnud (vt 31. mai 2018. aasta kohtuotsus *Korwin-Mikke vs. parlament*, T-770/16, EU:T:2018:320, punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 102 Harta artikli 11 lõike 1 enda sõnastusest ja EIÕK artikli 10 lõikest 1 tuleneb, et „[i]gaühel on õigus sõnavabadusele“. Euroopa Inimõiguste Kohus on juba otsustanud, et sõnavabadus on üks demokraatliku ühiskonna põhialuseid ning et nimetatud sättes ei tehta vahet ei taotletava eesmärgi ega selle põhjal, millises rollis on füüsilised või juriidilised isikud seda vabadust kasutanud (EIK 28. septembri 1999. aasta otsus *Öztürk vs. Türgi*, CE:ECHR:1999:0928JUD002247993, punkt 49).

¹ Esitatud on üksnes kohtuotsuse need punktid, mille avaldamist peab Üldkohus otstarbekaks.

- 103 Tuleb märkida, et Euroopa Inimõiguste Kohus omistab erilist kaalu ajakirjanike rollile ühiskonna ja eriti demokraatia „valvekoerana“. Ta soovib „äärmist ettevaatlikkust“ ajakirjanike sõnavabaduse piiramise seaduslikkuse hindamisel (vt selle kohta EIK 24. juuni 2014. aasta otsus *Roşianu vs. Rumeenia*, CE:ECHR:2014:0624JUD002732906, punkt 61). Veel rõhutab ta, et sellega seoses on eriti oluline roll audiovisuaalmeedial, nagu raadiol ja televisioonil. Heli ja kujutise kaudu sõnumite edastamise võimaluse tõttu on neil vahetum ja tugevam mõju kui trükimeedial. Kuna televisioon ja raadio on vaataja või kuulaja jaoks tuttav kodune meelelahutusallikas, on nende mõju veelgi tugevam (EIK 17. septembri 2009. aasta otsus *Manole jt vs. Moldova*, CE:ECHR:2009:0917JUD001393602, punkt 97).
- 104 Euroopa Inimõiguste Kohus leiab siiski, et ajakirjanike õigus edastada teavet üldist huvi pakkuvates küsimustes on kaitstud tingimusel, et nad tegutsevad heas usus ja õigete faktide alusel ning esitavad „usaldusväärset ja täpset“ teavet kooskõlas ajakirjanduseetikaga. EIÕK artikli 10 lõige 2 rõhutab, et sõnavabaduse kasutamisega kaasnevad „kohustused ja vastutus“, mis kehtivad ka meedia suhtes, isegi kui tegemist on suurt avalikku huvi pakkuvate küsimustega (vt EIK 17. detsembri 2004. aasta otsus *Pedersen ja Baadsgaard vs. Taani*, CE:ECHR:2004:1217JUD004901799, punkt 78 ja seal viidatud kohtupraktika). Euroopa Inimõiguste Kohtu praktikast tuleneb, et eespool nimetatud „kohustuste ja vastutuse“ hindamisel tuleb arvesse võtta asjaolu, et audiovisuaalse meedia mõju on trükiajakirjandusega võrreldes sageli tunduvalt vahetum ja võimsam (vt selle kohta EIK 16. juuni 2015. aasta otsus *Delfi AS vs. Eesti*, CE:ECHR:2015:0616JUD006456909, punkt 134).
- 105 Lisaks on Euroopa Inimõiguste Kohus sedastanud, et EIÕK artikli 10 lõikes 2 on jätetud vähe ruumi sõnavabaduse piirangutele poliitiliste või üldist huvi pakkuvate küsimuste arutelus. Nimelt on niisugustes üldist huvi pakkuvates küsimustes tehtud avaldused põhimõtteliselt tugevalt kaitstud, vastupidi neile, mis kaitsevad või õigustavad vägivalda, viha, ksenofoobiat või teisi sallimatuse vorme, mida tavaliselt ei kaitsta. Poliitiline arutelu on oma laadilt tihti terava poleemika allikas, kuid kindlasti on tegemist avaliku huviga, kui see just ei välju teatavatest piiridest ega muutu vägivalda, viha või sallimatuse ohutamiseks (EIK 15. oktoobri 2015. aasta otsus *Perinçek vs. Šveits*, CE:ECHR:2015:1015JUD002751008, punktid 197, 230 ja 231; vt selle kohta ka EIK 8. juuli 1999. aasta otsus *Sürek vs. Türgi* (nr 1), CE:ECHR:1999:0708JUD002668295, punktid 61 ja 62). Euroopa Inimõiguste Kohtu arvates tuleb selleks, et teha kindlaks, kas avaldus tervikuna võib vägivalda ohutada, pöörata tähelepanu kasutatud sõnadele ja nende esitamise kontekstile (vt selle kohta EIK 6. juuli 2010. aasta otsus *Gözel ja Özer vs. Türgi*, CE:ECHR:2010:0706JUD004345304, punkt 52). Eeskätt juhul, kui selliseid avaldusi on tehtud pingelises poliitilises või sotsiaalses kontekstis, on Euroopa Inimõiguste Kohus üldjoontes nõustunud, et selliste avalduste tegemise korral võib mingit laadi sekkumine olla EIÕK artikli 10 lõike 2 alusel põhjendatud (vt selle kohta EIK 15. oktoobri 2015. aasta otsus *Perinçek vs. Šveits*, CE:ECHR:2015:1015JUD002751008, punkt 205).
- 106 Eespool kirjeldatud põhimõtete kohaldamisel käesolevas asjas tuleb arvestada käesoleva kohtuasja konteksti, mille eripära eristab seda nendest kohtuasjadest, milles Euroopa Inimõiguste Kohtul oli võimalus oma kohtupraktikat kujundada (vt selle kohta 15. juuni 2017. aasta kohtuotsus *Kiselev vs. nõukogu*, T-262/15, EU:T:2017:392, punkt 93).
- 107 Nimelt tuleb rõhutada, et Euroopa Inimõiguste Kohtu praktikast tulenevad põhimõtted kehtestati lähtuvalt olukordadest, milles isiku suhtes, kes oli võtnud sõna või tegutsenud viisil, mida EIÕKga ühinenud riik pidas vastuvõetamatuks, võttis tema asukohariik piiravaid, tihti karistusliku iseloomuga meetmeid, ning ta tugines sõnavabadusele kui kaitsemeetmele nimetatud riigi vastu (15. juuni 2017. aasta kohtuotsus *Kiselev vs. nõukogu*, T-262/15, EU:T:2017:392, punkt 94).

- 108 Seevastu käesolevas asjas on hageja Venezuela kodanik, kes elab Venezuelas ja täidab oma riigis poliitilisi ülesandeid, ning tal on nimetatud riigis ulatuslik juurdepääs audiovisuaalmeediale.
- 109 Just niisuguses kontekstis tugines hageja sõnavabadusele. Niisiis ei ole tegemist selle õiguse kui kaitsemeetme kasutamisega Venezuela riigi vastu, vaid enese hoidmisega piiravate, oma laadilt tagavate ja mitte karistuslike meetmete eest, mida nõukogu võttis selleks, et reageerida Venezuelas valitsevale olukorrale (vt selle kohta analoogia alusel 15. juuni 2017. aasta kohtuotsus *Kiselev vs. nõukogu*, T-262/15, EU:T:2017:392, punkt 97).
- 110 Käesolevat väidet tuleb analüüsida kõikidest nendest põhimõtetest ja kaalutlustest lähtudes.
- 111 Olgu rõhutatud, et hageja kanti ja jäeti vaidlusalustesse loeteludesse Venezuela juhtiva poliitikuna, kuna ta avalikult ründas ja ähvardas poliitilist opositsiooni, meediat ja kodanikuühiskonda. See põhjendus võimaldas nõukogul kohaldada otsuse 2017/2074 artikli 6 lõike 1 punktis b ette nähtud kriteeriumi, mis puudutab selliste füüsiliste isikute nimede loetellu kandmist, kelle meetmed, poliitika või tegevus õonestavad Venezuelas mingil viisil demokraatiat või õigusriigi põhimõtteid.
- 112 Olgu märgitud, et hageja ülesastumised meedias, millest nõukogu vaidlustatud aktide põhjendamisel lähtus, puudutasid eelkõige tema poliitilisi akte ning avaldusi meelevaldustel, ajakirjanduses ja pressikonverentsidel.
- 113 Sellest järeldub, et piiravaid meetmeid kohaldati hageja kui poliitiku suhtes, kes õonestas poliitilise opositsiooni, meedia ja kodanikuühiskonna avaliku ja sihipärase ähvardamisega demokraatiat ja õigusriigi põhimõtteid.
- 114 Mis puudutab hageja argumenti, milles ta tugineb kommentaatori, ajakirjaniku ja meelelahutusürituste korraldaja staatusele, siis tuleb märkida, et tema igapäevane telesaade – mis on pealegi ainus tõend ajakirjaniku staatuse kohta, millele ta enda kasuks tugineb – näib tema poliitilise tegevuse jätkuna. Nagu nähtub nimelt käesoleva otsuse punktidest 81–83, kasutas hageja oma saateid poliitiliste vastaste ründamiseks ja opositsioonivastase tegevuse juhendamiseks. Pealegi, nagu eespool punktis 112 tõdetud, ei ole hageja telesaated ainus tegevus, millele nõukogu viitas. Igal juhul tuleneb Euroopa Inimõiguste Kohtu praktikast, et ajakirjanike heausksust ja eetikakohustusi käsitlevaid põhimõtteid, mida nad on kohustatud järgima, et nad saaksid tugineda suuremale kaitsele sõnavabadust kahjustavate riivete eest (vt eespool punkt 104), kohaldatakse ka teiste avalikus arutelus osalevate isikute suhtes (vt selle kohta EIK 15. veebruari 2005. aasta otsus *Steel ja Morris vs. Ühendkuningriik*, CE:ECHR:2005:0215JUD006841601, punkt 90, ja 29. novembri 2005. aasta otsus *Urbino Rodrigues vs. Portugal*, CE:ECHR:2005:1129JUD007508801, punkt 25). Seega on need põhimõtted asjakohased olukorras, milles on hageja, kes Venezuela avalikus arutelus kahtlemata osales.
- 115 Kohtutoimikust ilmneb, et hageja kasutas vabalt meediakanaleid poliitilise opositsiooni, teiste meediakanalite ja kodanikuühiskonna avalikuks ründamiseks ning ähvardamiseks, võtmata endale Euroopa Inimõiguste Kohtu praktikas nimetatud „kohustusi ega vastutust“.
- 116 Muu hulgas süüdistas hageja ajakirjanikke selles, et nad olid seotud pommirünnakuga rahvuskaardi vastu. Lisaks ei ole hageja eitanud, et ta kritiseeris oma veebisaidil liikumisi, kes mõistsid hukka inimõiguste rikkumised Venezuelas, ja kasutas oma telesaates eravestluste ebaseaduslikke salvestisi poliitiliste vastaste ründamiseks. Samuti ei ole ta eitanud teavet, mille kohaselt ta on teravat retoorikat kasutades ärgitanud julmi repressioone, soovitanud kasutada

opositsiooni meeleavalduste vastu relvastatud üksusi, avalikult ähvardanud opositsioonijuhte, teatades, et „me teame, kus te elate“, avaldanud opositsiooni hirmutamiseks „revolutsiooniliste võitlejate käsiraamatu“, mis sisaldas isiklikku teavet opositsioonijuhtide, eelkõige nende elukoha kohta. Samuti ei seadnud hageja kahtluse alla Ameerika Riikide Organisatsiooni 14. märtsi 2017. aasta aruandes sisaldunud teavet, mille kohaselt oli ta seotud piinamisega.

- 117 Seega tuleb tõdeda, et hageja teod, mida nõukogu oma toimikus analüüsis, kujutavad endast vägivalda, viha ja sallimatuse õhutamist eespool punktis 105 viidatud kohtupraktika tähenduses, mistõttu ei saa nende suhtes kohaldada suuremat sõnavabadust, mis üldjuhul kaitseb poliitilises kontekstis öeldut. Need teod on reaalsed ründed, mis kahjustavad demokraatiat ja õigusriigi põhimõtteid Venezuelas.
- 118 Seetõttu tuleb tagasi lükata hageja argumendid, mis lähtuvad tema kui ajakirjaniku rollist ja käsitlevad sõnavabadust, mis on ajakirjanikel.
- 119 Pealegi on tõsi, nagu on meenutatud eespool punktis 102, et sõnavabadus on „igapäevane“. Käesolevas asjas hagejale kehtestatud piiravad meetmed võivad ka kaasa tuua tema sõnavabaduse piiramise, sest nõukogu on otsustanud neid kohaldada eelkõige tema teatud väljütlemiste tõttu ning seetõttu võivad piiravad meetmed panna ta loobuma ennast niimoodi väljendamast. Tuleb siiski meele pidada, et sõnavabaduse puhul ei ole tegemist absoluutse õigusega ja seda võib harta artikli 52 lõikes 1 sätestatud tingimustel piirata.
- 120 Selleks et sekkumine sõnavabadusse oleks kooskõlas liidu õigusega, peab see vastama kolmele kriteeriumile. Esiteks tohib sõnavabadust „piirata ainult seadusega“. Teisisõnu peab isiku sõnavabadust piirata võivaid meetmeid võtval liidu institutsioonil olema selleks õiguslik alus. Teiseks peab asjaomane piirang vastama liidu poolt tunnustatud üldist huvi pakkuvale eesmärgile. Kolmandaks ei tohi piirang olla ülemäärane (vt 15. juuni 2017. aasta kohtuotsus *Kiselev vs. nõukogu*, T-262/15, EU:T:2017:392, punkt 69 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 121 Esimese tingimuse kohta tuleb märkida, et käesoleval juhul on sõnavabadust piiratud „seadusega“, arvestades asjaolu, et piirang on sätestatud aktides, mis on üldkohaldatavad ja millel on liidu õiguses selged õiguslikud alused, nimelt ELL artikkel 29 ja ELTL artikkel 215 (vt selle kohta 15. juuni 2017. aasta kohtuotsus *Kiselev vs. nõukogu*, T-262/15, EU:T:2017:392, punkt 72).
- 122 Teise tingimuse puhul tuleb tõdeda, et nagu nähtub teise väite analüüsist, on vaidlustatud aktid hagejat puudutavas osas kooskõlas ELL artikli 21 lõike 2 punktis b silmas peetud eesmärgiga tugevdada ja toetada demokraatiat ning õigusriigi põhimõtteid, sest need on osa poliitikast, mille eesmärk on edendada demokraatiat Venezuelas.
- 123 Kolmanda tingimuse kohta tuleb märkida, et see koosneb kahest osast: ühelt poolt peavad kõnealustest piiravatest meetmetest tulenevad sõnavabaduse piirangud olema taotletud eesmärgi suhtes vajalikud ja proportsionaalsed ning teiselt poolt ei tohi need moonutada selle vabaduse olemust (vt analoogia alusel 15. juuni 2017. aasta kohtuotsus *Kiselev vs. nõukogu*, T-262/15, EU:T:2017:392, punkt 84). Esimese osaga seoses tuleb meenutada, et proportsionaalsuse põhimõtte kui liidu õiguse üldpõhimõtte nõuab, et liidu institutsioonide aktid ei ületaks selle piire, mis on sobiv ja vajalik asjaomaste õigusnormidega taotletavate eesmärkide saavutamiseks. Juhul kui on võimalik valida mitme sobiva meetme vahel, tuleb rakendada kõige vähem piiravat meetet, ning tekitatud piirangud peavad olema vastavuses seatud eesmärkidega (15. juuni 2017. aasta kohtuotsus *Kiselev vs. nõukogu*, T-262/15, EU:T:2017:392, punkt 87).

- 124 Selles osas on kohtupraktikas seoses proportsionaalsuse põhimõtte järgimise kohtuliku kontrolliga täpsustatud, et liidu seadusandjal on ulatuslik kaalutusõigus valdkondades, mis eeldavad viimaselt poliitilisi, majanduslikke ja sotsiaalseid valikuid ning milles ta peab andma keerulisi hinnanguid. Seega võib niisuguse meetme seaduslikkust mõjutada vaid see, kui nendes valdkondades võetud meede on pädeva institutsiooni taotletava eesmärgi saavutamiseks ilmselgelt sobimatu (15. juuni 2017. aasta kohtuotsus *Kiselev vs. nõukogu*, T-262/15, EU:T:2017:392, punkt 88).
- 125 Mis puudutab käesolevas asjas hageja suhtes kehtestatud piiravate meetmete sobivust seoses rahvusvahelise üldsuse jaoks nii olulise üldist huvi pakkuva eesmärgiga nagu demokraatia ja õigusriigi põhimõtete kaitse, siis ei tundu, et nende isikute rahaliste vahendite, finantsvara ja muude majandusressursside külmutamine, kelle puhul on tuvastatud, et nad on seotud Venezuela demokraatia vastu suunatud rünnetega, oleks iseenesest sobimatu (vt selle kohta 12. veebruari 2020. aasta kohtuotsus *Boshab vs. nõukogu*, T-171/18, ei avaldata, EU:T:2020:55, punkt 134 ja seal viidatud kohtupraktika). Nagu on märgitud eespool punktis 117, on hageja aga vägivalda, viha ja sallimatuse õhutamiseiga selliseid ründeid põhjustanud.
- 126 Mis puudutab kõnealuste piirangute vajalikkust, siis tuleb tõdeda, et alternatiivsed või vähem piiravad meetmed, nagu eelneva loa kord või kohustus ülekantud rahaliste vahendite kasutamist tagantjärele põhjendada, ei võimalda sama tõhusalt saavutada taotletavaid eesmärke – milleks on surve avaldamine Venezuela olukorra eest vastutavatele Venezuela otsustusõiguslikele isikutele –, arvestades eeskätt kehtestatud piirangutest kõrvalehoidmise võimalust (vt selle kohta 15. juuni 2017. aasta kohtuotsus *Kiselev vs. nõukogu*, T-262/15, EU:T:2017:392, punkt 85).
- 127 Lisaks olgu meenutatud, et otsuse 2017/2074 artikli 7 lõige 4 ja määruse 2017/2063 artikli 9 lõige 1 näevad ette võimaluse lubada teatavad külmutatud rahalised vahendid või majandusressursid vabastada, et puudutatud isikud saaksid rahuldada põhivajadusi või täita teatud kohustusi.
- 128 Kuna hageja sõnavabaduse piiramine, mida kõnealused piiravad meetmed võivad hagejale kaasa tuua, on taotletud eesmärgi suhtes vajalik ja proportsionaalne, siis tuleb kontrollida, kas need meetmed moonutavad selle vabaduse olemust.
- 129 Olgu märgitud, et kõnealused piiravad meetmed näevad ühelt poolt ette, et liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et takistada hagejal nende territooriumile siseneda või seda läbida, ja teiselt poolt, et külmutatakse tema liitu paigutatud rahalised vahendid ja majandusressursid.
- 130 Hageja on aga liidu suhtes kolmanda riigi – Venezuela – kodanik ja elab selles riigis, kus ta tegutseb elukutselise poliitikuna ja esineb aktiivselt ka selle riigi meedias. Seetõttu ei kahjusta kõnealused piiravad meetmed hageja õigust kasutada sõnavabadust eeskätt oma kutsealases tegevuses meedia valdkonnas selles riigis, kus ta elab ja töötab (vt analoogia alusel 15. juuni 2017. aasta kohtuotsus *Kiselev vs. nõukogu*, T-262/15, EU:T:2017:392, punkt 123).
- 131 Lisaks on need meetmed oma laadilt ajutised ja tagasivõetavad. Nimelt nähtub otsuse 2017/2074 artiklist 13, et seda otsust vaadatakse pidevalt läbi (vt punkt 7 eespool).
- 132 Järelikult ei riku hageja suhtes võetud piiravad meetmed tema sõnavabadust.
- 133 Kõike eespool esitatut arvestades tuleb kolmas väide tagasi lükata.

[...]

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (seitsmes koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud välja Diosdado Cabello Rondónilt.**

da Silva Passos

Reine

Truchot

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 14. juulil 2021 Luxembourgis.

Allkirjad